

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๑ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๕๐

ศาสนาคู่เคียงโลก

ให้พวกอาหารเด็กประเภทที่ติดตามแม่ไป เด็กไม่ใช่ผู้ต้องหา แม่คือผู้ต้องหาแล้วติดตามไป เด็กไม่มีนมไม่มีอาหารกิน เราก็ให้เดือนละสองหมื่น ๆ มา ฟังงตมาได้สัก ๒ เดือนนี่ละมั้ง เห็นว่าทางโน้นพอเป็นไปแล้วเราก็เลยงด เราให้มาหลายปี ช่วยไปทุกแห่งละไม่ว่าทางด้านไหน ๆ ช่วยทั้งนั้น นักโทษจะไปตำหนิเขาว่าเป็นคนชั่วเท่านี้อย่างเดียวก็ไม่ถูก มันก็เป็นกรรมของสัตว์รวมลงแล้วก็กรรมของสัตว์ดีติดกันไปตามธรรมดาผิดพลาด สำหรับวัดนี่นะช่วยมากจริง ๆ แต่โรงพยาบาลก็เข้า ๘๐ โรงแล้ว โรงหนึ่งเป็นล้าน ๆ ไม่ใช่ธรรมดาณะแต่ละโรง ๆ เพราะเครื่องมือแพทย์แพง ยังปลูกสร้างตึกต่าง ๆ ให้อีกด้วย

นอกจากนั้นยังช่วยทางประเทศลาวอีก ทางโน้นเขาก็มาขอให้เราไปดู ที่แรกขอให้ไปดูสภาพความเป็นอยู่ของประเทศลาว เฉพาะอย่างยิ่งคือโรงพยาบาลว่าอย่างนั้น มาขอหลายครั้งหลายหนเราก็เลยไปดู ไปดูแล้ว โอ๊ย สดดีสงเคราะห์ ขอบอะไรเลยตั้งตัวเป็นเศรษฐีเลยเราก็ดี ขอบอะไรให้ ๆ ก็ไม่ให้อะไรก็ตึกก็ตึกร้าง อะไรก็ร้าง ๆ แต่คนไข้เต็มอยู่ในห้องนั้นชีน่าสงสาร แล้วคนไข้จะมารักษาอะไรหยุดยาก็ไม่มี ตกลงพอมาก็รีบจัดทั้งหยุดทั้งยาทั้งอะไร ๆ ให้

นี่เวลานี้กำลังปลูกตึกให้เสร็จไปแล้ว ๒ หลัง หลังสามกำลังจะเสร็จนี้ จ่ายงวดนี้เสร็จ งวดสุดท้าย อีก ๒ หลังกำลังเริ่มลงมือ ต่อจากนั้นแล้วเราก็ช่วยทางเครื่องมือแพทย์ เครื่องผ่าตัด เครื่องเอกซเรย์ทั้งใหญ่ทั้งเล็ก เอกซเรย์เคลื่อนที่ก็มี เอกซเรย์ใหญ่เลยก็มี เมื่อเขามีความสามารถที่จะปฏิบัติได้ในเครื่องมือเหล่านั้นแล้วเราก็ให้ ๆ นี้เขารับรองเราก็ให้ ส่งมาเรื่อย ๆ นี้ยังจะได้ช่วยไปอีกเรื่อย ๆ นะไม่ใช่ธรรมดา เมื่อสองสามวันนี้นายพลแจ้ก็เอาพระพุทธรูปมาให้ เอามาจากประเทศลาว พระพุทธรูปไม้ที่เขาแกะดินะ สวยงามอยู่ เอามาให้ นี่ก็เป็นเครื่องประกาศให้ทราบวาทางโน้นก็มีศาสนาเหมือนกัน ความหมายว่าอย่างนั้น

พูดถึงเรื่องศาสนาแล้ว ศาสนานี้พูดให้เป็นส่วนกลาง ให้เป็นที่เหมาะสมสำหรับมนุษย์เราที่รู้ภาษาภาษาว่าบรรดาสัตว์ทั้งหลายแล้ว ศาสนาเฉพาะอย่างยิ่งพุทธศาสนา เป็นศาสนาของผู้สิ้นกิเลส ไม่ใช่ศาสนาของผู้มีกิเลสอยู่ภายในใจแล้วยกตัวเป็นศาสตราจารย์หรือเป็นเจ้าของศาสนา แต่เป็นศาสตาเอกจริง ๆ ด้วยความสิ้นกิเลสแล้ว คือพุทธศาสนาแต่ละยุคละสมัยมา เวลานี้ก็เป็นพุทธศาสนาของเราพระสมณโคดม นี่ละที่ว่าเป็นศาสนากลาง ๆ กลางโลกกลางสงสาร

ศาสนากับมนุษย์นี้เป็นของคู่เคียงกัน มนุษย์สถานที่ใด ๆ ก็ตามถ้าไม่มีศาสนาเป็นเครื่อง

ปกครองเป็นเครื่องดำเนินแล้ว รู้สึกว่าจะเป็นมนุษย์เกือบจะพูดได้ว่าไร้คุณค่าทางด้านจิตใจ วัตถุเงินทองข้าวของที่ไหนก็มี คนมีศาสนาก็มี คนไม่มีศาสนาก็มี เพราะต่างคนต่างอยู่ต่างกินต่างใช้ต่างสอยต้องมีในสิ่งเหล่านี้ ไม่มีไม่ได้ แต่เรื่องอาหารของใจความจำเป็นเครื่องอุดหนุนใจ เครื่องบำรุงใจ เครื่องพาใจดำเนิน เครื่องชักจูงใจคือศาสนาไม่มีนี้รู้สึกว่าแห้งแล้งมากทีเดียว

ใครไม่มีศาสนาแสดงว่าแห้งแล้ง เป็นโมฆะไร้ความหมายมนุษย์เรา หาทางออกไม่ได้ ในปัจจุบันก็หาความสงบสุขร่มเย็นได้ยาก อยู่กันด้วยการบังคับกดขี่กันใช้ไม่ได้ ต้องบังคับกดขี่ตัวเองด้วยศีลด้วยธรรมด้วยความสมัครใจ อันนี้ถูกต้อง จะหนักขนาดไหนก็พอหนักเพราะความสมัครใจทำ

อยากเป็นคนดี อยากไปสวรรค์ อยากไปนิพพาน ต้องบังคับเจ้าของหนักมาก พระพุทธเจ้าของเราสลบถึง ๓ หน พระองค์ก็ไม่เห็นว่าพระองค์ลำบากลำบาก ให้เป็นความเคียดแค้นประการใดกับความทุกข์ที่พระองค์ทรงทรมานพระองค์เองเพื่อความเป็นคนดี นี่คือความสมัครใจ ความสมัครใจเป็นอย่างนี้ ถึงจะทุกข์ยากลำบากก็เย็น ผลสุดท้ายก็ได้เป็นศาสดาเอกของโลก มาสั่งสอนให้พวกเราทั้งหลายได้ทราบศีลทราบธรรมเรื่อยมา

ถ้าหากว่าเรามีศาสนาประจำบ้านประจำเรือนเหมือนยาประจำบ้านนี้แล้ว แต่ละครอบครัวเหี่ยวเรือนนี้จะมี ความสงบร่มเย็นสะดวกสบาย ไม่ว่าหน้าที่การงานใด การงานก็เป็นงานที่สะอาดไม่กอบไม่โกยไม่รีดไม่ไถไม่คดไม่โกง เป็นการทำงานที่สะอาด เห็นแก่ใจของมนุษย์ส่วนรวมซึ่งอยู่ร่วมกัน แล้วก็ตั้งหน้าตั้งตาทำหน้าที่การทำงานด้วยความพอใจ ด้วยมือสะอาด นี่ละศาสนาเป็นอย่างนี้

ศาสนาแทรกเข้าตรงไหนจะเป็นความสะอาดสะดวกสบายไปตรงนั้น ๆ ถ้าไม่มีศาสนาแล้วอย่างว่า เพียงจะมาบังคับกันด้วยกฎหมายบ้านเมือง ยังมีที่แจ่งที่ลับนี่นะกฎหมายบ้านเมือง ถ้าอยู่ที่แจ่งก็ไม่ทำ ทำตัวเป็นคนดี พอลับตาเสียเท่านั้นแล้วเป็นผีขึ้นมาแล้ว แต่เรื่องศีลเรื่องธรรมนี้ไม่ว่าที่แจ่งที่ลับมีความระมัดระวังตัวอยู่ตลอดเวลา กดขี่บังคับเจ้าของเพื่อศีลเพื่อธรรมอยู่ตลอดเวลา นี่ต่างกัน ศีลธรรมไม่มีที่ลับไม่มีที่แจ่ง ดีอยู่ตลอด เพราะฉะนั้นศาสนาจึงเป็นความจำเป็น

ทุก ๆ คนทุก ๆ บ้านทุก ๆ เรือน ให้มีศาสนาประจำตัวด้วยภาคปฏิบัติ อย่ามีแต่ลมปากเฉย ๆ ว่าถือศาสนาพุทธ เช่นพวกเราถือพุทธศาสนานี้ก็ว่าถือศาสนาพุทธ แต่ไม่เคยสนใจกับพุทธกับธรรมกับสงฆ์ วันหนึ่งไม่เคยระลึกถึงพระพุทธเจ้าเลย แต่เรื่องความโลภความโกรธความหลงราคะตัณหาอันประจำใจ ก้าวไปไหนก็มีอันนี้ละแห่ไปรุมไปบังคับไปตลอดเวลา นี่มันเป็นศาสนาเสียแล้ว

กิเลสตัณหาเวลานี้เป็นศาสนาแทนศาสนาของพระพุทธเจ้า เพราะฉะนั้นโลกถึงได้ร้อน โลก

ร้อนเพราะไม่มีศาสนาอันแท้จริง มีแต่ศาสนาปลอม ศาสนาของกิเลสมันบีบบังคับให้โลกทั้งหลายได้หมุนเป็นกงจักรไปเลย หากินไม่พอกปากพ้อท้องเพราะความโลภ ปากท้องก็ไม่ใหญ่โตอะไรนัก เท่าปากเราเท่าท้องเรานี่ แต่ว่าหัวใจที่มันโลภนั้นนะมันพาโลกให้เดือดร้อนทุกวันนี้ ไม่ได้ก็โกรธ ยิ่งราคาจะตกด้วยแล้วนี่ตัวสำคัญมาก เคยประกาศลั่นอยู่ตลอดเวลา

ที่ประกาศนี้ประกาศมาด้วยความผ่านมาแล้วทั้งนั้น ขึ้นเวทีแล้วพีดกันกับกิเลสประเภทนี้แล้ว และลงจากเวทีมาประกาศให้พี่น้องทั้งหลายได้ทราบทั่วว่าตัวไหนรุนแรงบรรดากิเลสในหัวใจสัตว์โลก เฉพาะอย่างยิ่งหัวใจมนุษย์ หัวใจชาวพุทธเรา ตัวไหนตัวที่มันรุนแรง คือตัวราคาจะตกหาตัวกามกิเลส ตัวนี้รุนแรง เวลานี้กำลังส่งเสริมกัน มาทุกทิศทุกทาง เข้าวัดเข้าวาแตก

เวลานี้วัดจะร้างเสียแล้วจะไม่มีเหลือ ไม่ว่าห้องใดหับใดวัดใดมีแต่เทวทัต วิดีโอ โทรทัศน์เทวทัต วิดีโอ เวลานี้โทรทัศน์มือถือกำลังจะเข้าวัดเข้าวา สามสี่กษัตริย์นี้เข้าวัดใดแล้วแตกวัดนั้นร้าง ๆ ต่อไปนี้วัดจะกลายเป็นวัดร้างไปเพราะสิ่งเหล่านี้ทำลายยังไม่รู้สึกตัว ยังไปกว้านหามาเผาอยู่ตลอดเวลาอย่างนี้จะวายังไง ผิดหรือถูกพิจารณาซิ มีแต่พวกเรียนรู้ทั้งนั้นไม่ใช่ธรรมดา ถ้าพูดถึงว่าพระก็ เปรียญถ้าเป็น ๑๐ ประโยคก็ได้ถึง ๑๐ ประโยค แต่นี้มีแต่เพียง ๙ ประโยคมันก็มีแต่ความจำเฉย ๆ ความจริงไม่มีในใจ ภาคปฏิบัติไม่มีในใจ มีแต่กิเลสค้นหาทำงาน มันก็ทำไปเพื่อความโลภราคาจะตกหานะซิ

สุดท้ายในวัดในวาก็จะไม่มีศาสนาเหลืออยู่แล้ว มีแต่หัวโล้น ๆ ผ้าเหลือง ๆ เกิดประโยชน์อะไร หัวโล้นใครโกนเขาก็ได้โกนเข้าไปจนกระทั่งถึงกะโหลกศีรษะก็โกนได้แต่ไม่เกิดประโยชน์อะไร ผ้าเหลืองอยู่ตามตึกตามร้านที่ไหนไม่อดไม่อยาก ไม่เป็นของแปลกประหลาด ถ้าไม่ปฏิบัติตามเสียอย่างเดียวเสียหมด ไม่เป็นประโยชน์ สิ่งเหล่านี้เป็นเครื่องประดับ เป็นเครื่องประกาศให้โลกทราบเฉย ๆ ความจริงอยู่กับทางภาคปฏิบัติ เวลานี้เรารู้ไหมศาสนากำลังจะร้าง วัดกำลังจะร้างเพราะสิ่งเหล่านี้เข้าไปทำลาย

เอ้า จำให้ตึนะ หลวงตาบัวตายแล้วไปซื้อใส่กองฟอน เขาเรียกกองฟอนนะ ไปซื้อใส่กองซื้อเถ้า หลวงตาบัวที่ถูกเผาไปแล้วนั้นถ้าหลวงตาบัวพูดผิดไป สิ่งเหล่านี้ละคือกองทัพใหญ่ของสิ่งทำลายศาสนาทำลายโลกเวลานี้ เรายังไปกว้านหามา เด็กเสียหมดเวลานี้นะ ไม่ได้ดูสิ่งเหล่านี้ไม่ได้นะเด็กจะใช้งานใช้การอะไรไม่ได้ เด็กหมุนตัว ๆ กับนี้ ตามกาลตามเวลา เขาออกมีโปรแกรม ๆ ออกเวลานั้น ๆ เวลานั้นออกนั้น ๆ เด็กนี้ยิ่งกว่าตาแมวใสแจ๋วทีเดียวเป็นยังงี้ ไม่ว่าแต่เสียแต่ผู้ใหญ่เด็กก็เสียไปด้วย แล้วทำลายทั้งวัดทั้งบ้านนะเวลานี้

เอามาจากเมืองนอกเมืองนาไหนก็ตามมาเพื่อเป็นประโยชน์แก่เรานั้นดี อันนี้มันมาเพื่อทำลายนี่นะ มาเพื่อความเพลิดเพลินราคาจะตกหาเป็นตัวสำคัญ กำลังทำลายบ้านเมืองเวลานี้ วัดวา

อวาตศาสนาจะไม่มีเหลือละนะ ห้องไหน ๆ มีแต่เทวทัต มีแต่วิดีโอ ไปหาคนมาเผาหัวมัน เต็มอยู่ในห้องในหับของพระของเณรเต็มไปหมดเวลานี้ นี่ละมันกำลังทำลาย สุดท้ายมันก็น่าเบื่อหน่าย เอือมระอา แล้วประชาชนญาติโยมก็จะไม่ใส่บาตรให้กินมันก็วัดร้างเท่านั้นละชิวจะวายังไง เก่งตั้งแต่สิ่งเหล่านี้ สิ่งที่ไม่ควรให้เก่งละเก่ง

พระพุทธเจ้าโล่เข้าอยู่ในป่าในเขา ศาสนาพุทธกับป่านี้แยกกันไม่ออก ถ้าแยกป่าออกจากศาสนาเมื่อไรศาสนาหมดไม่มีอะไรเหลือเลย พอบวชแล้วโล่เข้าป่าเข้าเขาให้หลีกสิ่งเหล่านี้ สิ่งที่เป็นภัยอันนี้ แต่มันไปกว้านเอามาเผาหัวมันนี่นะ ฟังซิมันด้อมมันด้านขนาดไหน ชาวพุทธเราเนี่ยละมันเสียเวลานี้ นี่คนไม่มีศาสนา พระไม่มีศาสนาเป็นอย่างนี้ละ แล้วแหลกลไปหมด แล้วผลของมันเป็นอย่างไร ร้อนไหม

ในวัดก็ร้อนแบบหนึ่งเหมือนกัน บ้านก็ร้อนแบบหนึ่ง ใครอยู่ที่ไหนก็ร้อนตาม ๆ กันหมด ถ้ากิเลสเข้าไปตรงไหนเหมือนไฟเข้าไปตรงนั้น ไฟเข้าไปตรงไหนเผาตรงนั้น ไหม้ตรงนั้นแหลกลตรงนั้น นี่ไฟราคะไฟโทสะโมหะเผา เวลานี้กำลังเผาบ้านเผาเมืองเผาศาสนา เผาวัดวาอาวาส เผาพระเผาเณร แหลกลไปหมดนะเวลานี้

วันนี้พูดถึงเรื่องศาสนากับโลกเป็นของคู่เคียงกัน ถ้าเป็นหลักธรรมชาติความดีจริง ๆ แล้วให้สมกับมนุษย์เรามีศักดิ์ศรีตั้งมาแล้วมีศาสนาเป็นเครื่องประดับยิ่งเด่นยิ่งดี แต่นี่ศาสนามันจะหมดไปละนะ ไม่มีเหลือละนะ วัดก็มีแต่วัดถุนั้นแหละสร้างกันทรูทรุสวยงาม อู๊ย เอาประดับประดาตกแต่งแข่งขัน ก็เป็นเรื่องของกิเลสเข้าไปตีตลาดในวัดอีกแหละ ส่วนอรรถส่วนธรรมไม่มีในหัวใจพระ ศีลไม่มี สมาธิไม่มี ปัญญาไม่มี มรรคผลนิพพานจะเอามาจากไหนเมื่อสิ่งเหล่านี้ไม่มีต้นเหตุไม่มีผลจะเอามาจากไหน ก็มีแต่วัดร้าง

ประดับประดาตกแต่งกันสวยงามขนาดไหนก็ประสาอิฐปูนหินทรายมันวิเศษวิโสอะไร เราเกิดมากับอิฐกับปูนกับหินกับทรายกับเหล็กกับหลาเหล่านี้ทั้งนั้นแหละไม่เห็นใครวิเศษ ถ้าวิเศษโลกเรานี้วิเศษมานานแล้วนะ แต่นี้พากันทำเอาเสียจนลืมนั่นลืมนี่ จนจะเป็นจะเป็นจะตายเพราะสิ่งเหล่านี้เผาหัวมันก็ยังไม่รู้จะว่าไง

อย่างนี้แล้วเหมือนกับมีงานละ วันหนึ่ง ๆ เต็มไปหมด ไปกรุงเทพฯยิ่งมาก กรุงเทพฯนี้ถ่ายบาตรถึงสี่ห้าร้อยบาตร เต็มบาตรแล้วถ่าย เต็มแล้วถ่าย เฉพาะบาตรเราลูกเดียวนี้ถ่ายถึงสี่ห้าร้อยบาตร คนมากขนาดนั้นละ รอดจนหาที่จอดไม่ได้ มีดแปดทิศแปดด้านคนมาใส่บาตรเต็มไปหมด ตอนไปคราวนี้ก็สมเด็จพะนางเจ้าพระบรมราชินีนาถก็เสด็จมาเยี่ยมเหมือนกัน เยี่ยมที่วัดสวนแสงธรรม ลูกสาวไปนอกวงั้น มาเล่าให้ฟัง ลูกสาวเสียตายมาไม่ทัน หลวงตากลับก่อน ลูกสาวเสด็จมาเรื่อยมาเยี่ยม

นี่วันหนึ่ง ๆ ไม่ค่อยได้อยู่แหละ ช่วยโลก เอาข้าวเอาของไปแจกทางโน้นแจกทางนี้ อยู่ตามป่าตามเขาลึก ๆ ลับ ๆ เข้าไปแจกให้เขา พวกนี้พวกอยู่ในป่าออกไปหากินลำบาก ถ้าพวกอยู่ตามท้องไร่ท้องนาอย่างนี้ ถึงข้าวไม่มีในบ้านนี้ก็ไปเอาบ้านนั้นมากินก็ได้นี่นะ เพราะอยู่กับนา แต่อยู่ในเขานั้นชี้หากินไม่ได้ ในป่าในเขาก็เป็นทำเลของวนอุทยานเสียไปทำลายป่าไม่ได้ ถ้าถางป่าทำอะไรทำสวนไม่ได้ ต้องออกหากินข้างนอก ไปรับจ้างข้างนอกมาเลี้ยงครอบครัว

พวกนี้ลำบากมาก เพราะฉะนั้นเราถึงได้ไปส่งเสียเสมอ ไปเรื่อย ๆ นะ เอาข้าวไปเต็มรถ ๆ บางทีก็ให้เขาช่วย ให้พวกลูกศิษย์ลูกหาญาติโยมเขาช่วย ใส่อธิใส่ราออกไปแจกบ้านนั้นบ้านนี้ช่วยเรา แบ่งเบากันหลายแห่งหลายหน เพื่อความบรรเทาทุกข์กันนั้นแหละไม่ใช่อะไรแหละ

เอาละวันนี้พูดเพียงเท่านี้แหละ